De Arubaanse Courant

Uitgeefster: „DE ARUBAANSE COURANT" N.V. i.o.
Redacteur: A. CLOO
Abonnement: ƒ. 1,50 p. maand — ƒ. 4,00 p. kwartaal

NIEUWS EN ADVERTENTIEBLAD VOOR ARUBA

Bureau Oranjestad: NASSAUSTRAAT 91, TEL. 1273.
Bureau San Nicolas: ARUBA POST, Mainstreet, tel. 5019
Drukkerij: „DE STAD" N.V.

Civis - Civem - Curat (I)

Kinderbescherming en reclassering hebben op ons eiland een bijzonder zware taak

„Ontdekkingen" van de Stichting tarten elke beschrijving

Er is meer morele steun nodig... en meer geld!

De dertienjarige Pedro Pieterson (zoekt u hem niet op, want hij heet toch anders) had zich schuldig gemaakt aan iets wat de rechter pleegt aan te duiden met „verduistering." Ja, Pedro is heel erg ondeugend geweest en hij weet dat verdraaid goed. De draagwijdte van „zijn geval" echter beseft hij niet; hij zal zich misschien nog verbazen over het feit dat men zich zoveel moeite getroost om hem weer op het rechte spoor te brengen. Dit laatste kan hem eigenlijk niet zo bar veel schelen; hij is onverschillig geworden, die Pedro van dertien. De ambtenaar van de Stichting voor Reclassering en Kinderbescherming gaat zich met dit „geval" bezig houden en schrijft in zijn rapport: „Dit gezin bestaat uit man, vrouw en negen kinderen, waarvan het oudste (een dochter van nog geen zestien) in het huwelijk is getreden, terwijl het jongste kind werd geboren eind 1948. Zij bewonen een houten huis dat in een vervallen en verwaarloosde toestand verkeert. De kinderen zien er vervuild uit en zijn niet in het bezit van behoorlijke kleren. De slaapplaatsen zijn sterk verontreinigd. De moeder verklaart, dat Pedro niet meer naar school gaat daar hij telkens wegloopt en op straat rondzwerft; zij verklaarde geen raad meer te weten met deze jongen...."

Wat zal er van Pedro Pieterson terecht komen? Het is verre van onwaarschijnlijk te achten, dat hij niet zal opgroeien voor galg en rad. En dan? Over een aantal jaren zal hij zelf huisvader zijn; wat zal er van zijn kinderen worden? De ellende zal bij het jaar in verschrikkelijker vormen om zich heen grijpen. Pedro Pieterson zal zich geen nuttig lid van de Arubaanse maatschappij weten en ons eiland zal met zo'n individu niet gebaat zijn. Nu hebben we helemaal nog niet gesproken over de mogelijkheid, dat Pedro vrienden en kennissen betrekt in zijn onwettige praktijken en dat die ieder op hun beurt.. enfin, u begrijpt het wel.

Er zijn kansen, dat Pedro tijdig uit de wereld van de (kleine) misdaad wordt gehaald. Over een van die kansen wilden wij het nu hebben: het tijdig ingrijpen van de Stichting voor Reclassering en Kinderbescherming. Over de arbeidsperiode van 1 Juli 1947 tot 31 December 1950 van dat instituut is een uitvoerig verslag verschenen en het feitenmateriaal werd dezer dagen aangevuld op een persconferentie, welke werd geleid door de secretaris van de Stichting, de heer J.A.F. Spit, en bijgewoond door de ambtenaar, de heer N.G. Schild.

In Nederland zijn reclasseringsverenigingen, die al voor de oorlog het honderdjarig bestaan konden herdenken; hier staat het werk in de kinderschoenen. De eerste stoot werd indertijd gegeven door pater Offermans, die ook reeds op Curacao (waar de Stichting een half jaar eerder werd opgericht dan hier) zijn sporen op het gebied van de reclassering heeft verdiend. Na ampele besprekingen werd een bestuur gevormd, bestaande uit de heren W.F.N Lampe (voorzitter), J.A.F. Spit (secretaris), A.P. van Vuurden (assesor), pater J.M.L. van Weerelt (vicevoorz.); mej. A. Eman (penningmeesteresse) en ds J. van de Wal, de heer J. Maduro en de heer H. Gottfried (assessoren). De drie eerstgenoemde personen vormden het dagelijks bestuur; in de loop der tijden verlieten pater Van Weerelt en ds Van de Wal ons eiland en hebben dus niet meer zitting in het bestuur.

Het begin

Op 1 Juli 1947 werd de Stichting onder beschermheerschap van mr. L.C. Kwartsz bij notariële acte opgericht. In artikel 3 van de statuten staat het doel omschreven:

I. Het treffen, doen treffen of stimuleren van zowel preventieve als repressieve maatregelen ten behoeve van de zedelijke en/of lichamelijke welstand van minderjarigen:

II. Het behartigen van de belangen van door de Rechter al dan niet voorwaardelijk veroordeelden of door enige door de Rechter op te leggen straf bedreigden, zowel voor, tijdens als na afloop van hun straf;

een en ander ongeacht tot welke bevolkingsgroep de onder I en II bedoelde personen mogen behoren.

Zo staat het er, kort en duidelijk. Maar de uitvoering bleek minder simpel. Vooral toen men in den beginne niet kon beschikken over een ambtenaar waardoor de heren Spit en Van Vuurden meer werk kregen dan ze aankonden. Binnen zeer korte tijd was er al een flink aantal dossiers in behandeling en het had er weinig van, dat de gestadige stroom van nieuwe aanvragen zou ophouden.

Subsidie

Het verzoek ter verkrijging van subsidie ten behoeve van de Stichting werd maar niet dadelijk ingewilligd; het zou tot 1 November van het vorig jaar duren voordat een bedrag werd uitgetrokken, nl. twee duizend gulden tot en met 31 December. Veel was het niet in verhouding tot het omvangrijke arbeidsterrein, maar in elk geval kon men een ambtenaar aanstellen. Op 15 November 1950 trad als zodanig in dienst van de Stichting de heer N.G. Schild, die vroeger werkzaam is geweest bij de Haagse politie en als reserve-officier (hij was 1e luitenant bij de Landmacht Nederlandse Antillen) naar onze eilanden is gekomen.

Iedere dag dat de heer Schild langer aan de arbeid was, verbaasde hij zich meer over de uitgestrektheid van zijn terrein; niet zodra was een dossier met gunstige uitslag afgesloten, of er lagen weer drie of vier andere op behandeling te wachten. De buitenwacht drong steeds op spoed aan — natuurlijk, het is van de grootste urgentie om rotte plekken uit kinderzieltjes te snijden. Maar een ambtenaar kan maar op een plaats tegelijk zijn (men zou gemakkelijk twee funtionnarissen in dienst kunnen hebben) en bovendien blijft er het euvel van het geldgebrek.

Voor het jaar 1951 werd weliswaar wederom subsidie toegestaan, maar wat doet men uiteindelijk met tien duizend gulden?? Men moet maar eens nagaan wat het uitzenden van een enkele knaap kost, naar Curacao of naar elders. Indien althans die uitzending mogelijk is... Maar daarover is het volgende artikel.

Behandelde gevallen

Voor vandaag zouden wij willen besluiten met een overzicht van de tot nu toe behandelde gevallen, waarbij aangetekend dient te worden, dat niet alle gevallen in de statistiek zijn opgenomen omdat — vooral in de beginperiode — de tijd ontbrak voor de administratieve werkzaamheden.

	1948	'49	'50
Nieuwe gevallen	20	20	35
Hierbij betrokken:			
Minderjarige vrouwen ben. 18 j.	6	13	7
Minderjarige vrouwen 18-21 j.	3	16	1
Minderjarige mannen ben. 18 j.	15	2	19
Meerderjarige mannen	3	2	6

Omtrent de aard der zaken kan worden gemeld, dat het betrof economische delicten, ruwheidsdelicten, zedenzaken (niet vallende onder een strafbepaling), gevallen verblijf in asociaal gezin, ziektegevallen en voogdijzaken.

Oosteuropese reserve aan het Koreaanse front

Lucht- en landoffensief te duchten

Sterke land- en luchtstrijdkrachten van „Sowjet-satellietstaten", voornamelijk van Oost-Europeanen, onder wie zich Oost-Duitsers bevinden, worden in reserve gehouden voor de strijd op Korea, zo hebben officieren van de verbonden geheime dienst dezer dagen in Tokio medegedeeld. Deze gewapende macht, waarvan aanvankelijk was gezegd, dat zij uit „Kaukasiërs" bestond, werd later beschreven als een Oosteuropese strijdmacht, samengesteld uit technische specialisten, die uitgerust zijn met artillerie, tanks en gevechtswagens.

De aanduiding „Russisch" werd evenwel niet gebruikt om de nieuwe strijdkrachten te kenschetsen. Zij zijn in het begin van het jaar in Mandsjoerije „officieel" samengesteld en in het voorjaar naar Korea overgebracht. De inlichtingen zijn afkomstig van vluchtelingen en gevangenen. De inlichtingendienst zegt, dat het verbonden leger bedacht moet zijn op de mogelijkheid van een vijandelijk offensief in de lucht en te land.

Generaal James van Fleet, opperbevelhebber van het achtste leger heeft een „overwinning van belang" gemeld van het Oostelijke centrale front in „de slag om de heuvels". De communisten hebben daar meer dan 10.000 man verloren sinds het offensief begon en het verbonden leger heeft zich meester gemaakt van de sleutelposities en voorraad-basas.

Vice-admiraal Joy, de voornaamste onderhandelaar van de verbonden delegatie naar de bestandsbesprekingen te Kaesong, heeft drie korte boodschappen aan de communistische commandanten gezonden met de mededeling, dat de verbonden legers niets uitstaande hebben met de beweerde inbreuken op de neutraliteit van Kaesong.

Londen ongerust

De berichten over de aanwezigheid van Oosteuropese troepen in de nabijheid van het frontgebied in Noord-Korea heeft bij Engelse militaire deskundigen in Londen ongerustheid gewekt.

Indien de Sowjet-Unie „vrijwilligers" in de strijd zou werpen, zoals China reeds gedaan heeft, zou het Sowjet-voorstel om vredesbesprekingen in Korea te openen, niets anders geweest zijn dan een dekmantel voor oorlogsvoorbereidingen, aldus schrijft „Trouw".

OP HET MATJE

Tijdens verhoor leider A.V.P. vond incident plaats

Verdediger werd uit de zaal verwijderd

In twee vertrekken zetelde Vrijdagmorgen het Gerecht in Eerste Aanleg op Aruba; in de raadkamer werd de gewone zitting-van-de-week gehouden; president was hier mr C. A. Pekelharing, Officier van Justitie mr F. O. Lensink. In de zittingzaal presideerde mr J. Schaafsma en was mr W. R. Boom van Curacao de Openbare Aanklager. Terecht stond daar de leider van de A.V.P., J. H. E., die korte tijd geleden wegens smaadschrift bij verstek was veroordeeld tot drie weken gevangenisstraf, maar van het vonnis in verzet was gekomen. Verdachte werd bijgestaan door mr J. W. I. M. Swane.

Van de vier opgeroepen getuigen waren er twee verschenen; ook de beledigde, de heer J. E. Yrausquin had verstek laten gaan. Bij telegram had hij het Gerecht verwittigd van het feit, dat hij op Curacao vertoefde en deswege niet als getuige kon optreden.

Verdachte gaf toe de tekst van de hem door de rechter voorgelegde vlugschriften te hebben geschreven, doen drukken en daarna doen verspreiden. Hij zeide niet de bedoeling te hebben gehad om iemand te beledigen; het zou een gewone repliek zijn geweest.

„Waarop?"

„Wel, op andere stukken van de heer Yrausquin".

„Dat blijkt anders nergens uit".

„Ik was voordien meermalen beledigd; het peil staat hier zo laag op de Antillen, dat er geen andere wijze van reactie mogelijk is. Mijn stuk is niet parlementair maar naar mijn mening ook niet persoonlijk beledigend".

„Wie bedoelde u met Juancha?" Is dat niet de vrouwelijke vorm van Juancho?"

Op deze vraag geeft verdachte geen rechtstreeks antwoord. De rechter citeert dan een aantal gezegden uit het geschrift van verdachte: barbaars geweten, verrot in z'n ziel, duivel en nog eens de duivel....

„Dat laatste vindt men hier heel gewoon, dat is geen belediging", vindt verdachte.

„U hebt ook enige malen het woord „pimpi" gebruikt. Wat bedoelt U daarmede?"

„Ik heb het gebruikt in de plaats van pompa, dat komt van pompeen".

De eerste getuige, de heer Dom. Wever van de „General Printing", verklaart vierduizend exemplaren van het bewuste geschrift in opdracht van E. te hebben gedrukt; de getuige J. Luydens geeft toe de tekst te hebben gezet.

Als getuige-deskundige werd gehoord de heer E. D. Fowler, die in deze zaak eveneens als tolk optrad. Evenals de vorige maal werd lange tijd stilgestaan bij de betekenis van het woord „pimpi", een Papiaments begrip met tal van schakeringen. Het kan volgens de deskundige onschuldig bedoeld worden (bv. als postillon d'amour), maar ook minder gunstig (als koppelaar, zelfs souteneur).

Terwijl de rechter de deskundige hierover vragen stelt, interrumpeert de verdediger enige malen. Als mr Swane tenslotte aan de heer Fowler een vraag wil stellen, ontstaat tussen de rechter en de verdediger een woordenwisseling welke zo hoog loopt, dat mr Schaafsma de dienstdoende deurwaarder last geeft de verdediger te verwijderen.

Hevig protesterend verlaat mr Swane de zaal. Dan werpt de zoon van verdachte, de heer C. A. Eman, zich op als verdediger en korte tijd daarna sluit de rechter de zitting. De Officier had het namelijk wenselijk geoordeeld om in verband met het horen van getuige Yrausquin de zaak uit te stellen.

Op 5 October wordt de behandeling voortgezet.

IN ELKE AUTOBUS EEN BLUSAPPARAAT

Met ingang van 1 December moet in elke autobus in Nederland ten minste één brandblusapparaat van een goedgekeurd merk en type aanwezig moeten zijn.

In een andere beschikking wordt voorts de inhoud vastgelegd van verbandtrommels die in autobussen aanwezig zijn, zo is bij beschikking van de minister van Verkeer en Waterstaat bepaald.

Het brandblusapparaat moet onder het bereik van de bestuurder en passagiers zijn aangebracht. Indien het niet of moeilijk bereikbaar is van de passagiersruimte uit, moet bij autobussen met benzinemotor in de passagiersruimte een tweede apparaat aanwezig zijn.

OVERZEESE GAS BOUWT OP DE ANTILLEN

De rehabilitatie van de Overzeese Gas en Electriciteit Mij. is thans geheel afgelopen. De vennootschap heeft verder, zonder een beroep te doen op de beurs, op Aruba in de Nederlandse Antillen een geheel nieuwe electrische centrale gebouwd. Ook kwamen in de Antillen grote uitbreidingen tot stand, die nodig waren door de grote welvaart, die daar heerst, zo deelde de voorzitter mede in de algemene vergadering Vol vertrouwen wordt de toekomst tegemoetgezien, aldus lezen wij in het dagblad „Trouw".

In zake de naasting van bedrijven door de overheid in Atjeh werd opgemerkt, dat het hier bedrijven gold, die niet bijzonder rendabel genoemd kunnen worden. Bovendien was het niet mogelijk en onverantwoord personeel naar deze onveilige streek te zenden. De vennootschap was content met deze oplossing. Verwacht mag worden, dat het bedrijf in Aruba nog meer zal worden uitgebreid. Daar beschikt men over zeer deskundig personeel, dat ook de mogelijkheden onderzoekt tot het vinden van andere werkterreinen.

Met betrekking tot de geruchten, die de ronde deden over de liquiditeitspositie van de balans, deelde de voorzitter mede, dat hij deze positie geenszins gunstig wilde noemen. Gaarne had men de situatie anders gezien. Enkele ingrijpende maatregelen hebben de Mij. echter in deze toestand gebracht. In de eerste plaats heeft de Mij. wel zeer moeilijke jaren achter de rug. Juist in die jaren werd een pensioenfonds geformeerd en vervolgens moesten buitengewoon hoge bedragen besteed worden voor rehabilitatie en uitbreiding.

In de vergadering van Nationaal Bezit Overzeese Gas en Electriciteit Mij. werd door een der aandeelhouders de dreigende nationalisatie van de bedrijven in Indonesië ter sprake gebracht. De voorzitter meende, dat er op het ogenblik geen reden tot ongerustheid bestaat. Dat de nationalisatie dreigt wilde hij niet verhelen, doch de laatste berichten spraken niet hiervan. Wat er echter in de verre toekomst staat te gebeuren blijft voorals nog een gesloten boek.

Een ton boete geëist tegen gemeente Apeldoorn

School gebouwd zonder vergunning

Dezer dagen hadden de gemeente Apeldoorn en de directeur van Gemeentewerken, Ir Th. Ruygh, zich te verantwoorden voor de rechtbank te Zutfen, omdat de Dienst van Gemeentewerken enige tijd geleden aan de Oud-Beekbergerweg te Apeldoorn een openbare lagere school ging bouwen, terwijl daarvoor geen vergunning aanwezig was. - De eis tegen de gemeente luidde een boete van honderd duizend gulden. Tegen de heer Ruygh werd ƒ 2000 boete subs. 3 weken met een voorwaardelijke gevangenisstraf van 3 maanden met een proeftijd van 2 jaar geëist, aldus het Dagblad „Trouw".

Gelijk wij destijds meldden, kreeg het bestuur van de Gereformeerde Schoolvereniging „Groen van Prinsterer" tezelfdertijd bericht van B. en W., dat de bouw van haar vierde school, waarvoor wel vergunning aanwezig was, niet kon doorgaan, aangezien er geen geld meer was.

Als gemachtigde van de gemeente Apeldoorn trad op mr G. W. v. Driel. Deze zeide o.a. dat het gemeentebestuur er geheel onkundig van was dat de Dienst van Gemeentewerken zonder vergunning aan de bouw begonnen was. De Bouwinspectie te Apeldoorn en de inspecteur L.O. zouden wel toestemming hebben gegeven, terwijl tevens de toezegging aanwezig zou zijn geweest dat het met die vergunning wel in orde zou komen. Door deze overwegingen geleid, begon men maar vast met de bouw.

De gronden, waarop de Dienst Gemeentewerken meende te kunnen gaan bouwen, werden door de rechtbank niet acceptabel geacht. De directeur van Gemeentewerken, ir Th. Ruygh, zeide te menen, dat wat plaats had gevonden, heel normaal was.

Vrouwe Justitia vond het echter helemaal niet gewoon. Zij herinnerde er ir Ruygh aan dat de gemeente Apeldoorn zich al vaker op dergelijke wijze had bezondigd, bijv. bij de bouw van een theehuis in Berg en Bos, zodat zij in Den Haag in een kwade reuk staat. Ook friste zij het geheugen van de directeur van Gemeentewerken op met er op te wijzen dat al eens overwogen is, Apeldoorn te straffen met een vermindering van het bouwvolume. Zij noemde tenslotte verdachte volkomen ongeschikt om een overheidsfunctie te bekleden.

HULP DOOR DE LUCHT VOOR HET GETROFFEN JAMAICA

Op verzoek van het Comité West-Indië te Londen, heeft de K.L.M. zich bereid verklaard een hoeveelheid pyrogeenvrij water en een tandartsuitrusting naar het door een grote natuurramp getroffen Jamaica te transporteren. Deze medische middelen, waaraan in de hospitalen dringend behoefte bestaat, zullen ten spoedigste per K.L.M. vliegtuig via Curacao naar Jamaica worden vervoerd.

De Gezaghebber van Aruba

GELET op de artikelen 78, 63 sub i en 155 der Algemene Politie-Leun 1937 voor het eiland Aruba, Publicatieblad No. 1, 1937;

verklaart:

A. dat met ingang van heden uitgesloten is voor het verkeer met alle vervoermiddelen en vee:
   1. de Schelpstraat, vanaf de Emmastraat in westelijke richting;
   2. het gedeelte van de Nassaustraat gelegen tussen Kazernestraat en Schelpstraat in westelijke richting;

B. dat het met ingang van heden verboden is te parkeren met motorrijtuigen, rijtuigen en handkarren:
aan de zuidzijde van het gedeelte van de Wilhelminastraat, gelegen tussen Columbusstraat en Wilhelminaplein;

C. Dat met ingang van heden het maandelijks wisselend parkeerverbod in de Wilhelminastraat (het gedeelte gelegen tussen Columbusstraat en Wilhelminaplein) is opgeheven;

D. Dat het met ingang van heden verboden is te parkeren met motorrijtuigen, rijtuigen en handkarren:
Van beide zijden van het gedeelte van de Wilhelminastraat, gelegen tussen de westzijde van perceel 39 en de Oude Schoolstraat (op dit gedeelte is een H-bord geplaatst);

E. WIJST AAN:
het gedeelte van de Wilhelminastraat te Oranjestad gelegen tussen de Columbusstraat en het Wilhelminaplein als straat, waarin het met ingang van heden voor bestuurders van autobussen verboden is stil te staan, teneinde passagiers in- of uit te laten, op andere plaatsen dan door desbetreffende borden (H-borden) is aangegeven.

MAAKT BEKEND:
dat alle hiervorengenoemde verkeersbeperkingen door desbetreffende verkeersborden ter plaatse zijn aangeduid.
Aruba, 8 September 1951.

De Wnd. Gezaghebber van Aruba,

Plaatselijk Hoofd van Politie.

BEKENDMAKING

Het hoofd van de Watervaarziening brengt de abonné's in herinnering, dat zij op grond van de met de L.W.V. dienst aangegane overeenkomst, ingevolge art. 10 der „Voorwaarden voor Aansluiting en Waterlevering" verplicht zijn de waterrekeningen binnen 20 dagen na uitreiking (datum poststempel) ten kantore van de Heer Ontvanger te voldoen.
Tengevolge hiervan zullen onbetaalde rekeningen over AUG. 1951 en die der voorgaande maanden vóór 1 OCT. 1951 betaald dienen te worden. Bij niet betaling zullen ook de rekeningen over AUG. verhoogd worden met ƒ 1.— aanmaningskosten, voortvloeiende uit de afgesloten overeenkomst, plus eventuele invorderingskosten.

De Chef van Dienst,
v.h. Hoofd Watervoorziening,
F. A. VAN DRIMMELEN

Kind en Kunst

woonte kinderen van de lagere scholen onder deskundige leiding musea te laten bezoeken. De vreugde waarmee zij binnen plegen te treden, de belangstelling die zij hebben voor alles wat er te zien is, hebben het geloof in kunst en leven op onverwachte wijze versterkt en niet minder het geloof in de jeugd. Plato zei al: Kunst behoort de basis van alle opvoeding te zijn. En wanneer wij er van uitgaan dat juis in de kunst de gehele scala van onze menselijke gevoelens het hevigst en het argeloost tot uiting komt, dan moeten we vaststellen dat ondanks al het streven van verantwoordelijke paedagogen, nog veel te veel kinderen van deze bron van leven en levenskennis gespeend blijven.

De ouderen hebben in dezen een grote plicht om de kinderen die zo vol verwachting, maar geheel onervaren aan het begin van het leven staan op juiste wijze tot de kunst te brengen. De juiste wijze betekent voor alles: niet dictatoriaal doceren, maar wel de problemen stellen en luisteren naar de vragen der kinderen zonder ze dadelijk op te lossen doch eerder de mogelijkheden van een oplossing te tonen. Zij zullen zelf tenslotte moeten kiezen. Doch daar een kind in het algemeen meer actief dan passief is aangelegd zijn er nog andere en betere middelen om het in contact met de kunst te brengen door het zelf te laten tekenen, schilderen, musiceren, toneelspelen en boetseren. Ook hiermee is men op verschillende plaatsen en tijden al begonnen. De resultaten zijn vaak verrassend. Ik weet dat er nog altijd mensen zijn die de tekeningen van hun kinderen niet au serieus nemen. Waarschijnlijk omdat ze er geen raad mee weten en vooral omdat de voorstelling meestal volkomen afwijkt van de realiteit die het kind zegt te hebben getekend. De ouderen zien niet dadelijk in dat zij zelf door het zogenaamd perspectief tekenen dat zij allen hebben geleerd op school ieder perspectief in de kinderziel hebben verloren. Zij zien niets anders dan de abstracte gebruikswereld van zich zelf. De wereld die gevuld is met vlotte begrippen en woorden, met nog vlottere voorstellingen en abstracties waarvan voor velen de betekenis nooit duidelijk is geworden of die door het massaal gebruik is afgesleten. Zo min zijn á bout portant een beschrijving van de voordeur kunnen geven die zij dagelijks binnen gaan, zo goed zouden de meesten nog de voordeur van het ouderlijk huis weten te tekenen en er zullen er zijn die dat even „stuntelig" doen als hun kinderen.

Deze zogenaamde stuntelighcid is juist de echtheid. Onze wereld is namelijk geen shabloonwereld, de kinderwereld is het in geen geval. Mogen wij gemakshalve geloven dat een tafel is zonder enige specificatie van de soort, het materiaal en de vorm te geven, een kind gelooft en z i e t dat iedere tafel zijn eigenaardigheden heeft. Voor het kind is de wereld iedere dag, ja elk ogenblik nieuw. Het kan ook daarom zo lang met „hetzelfde" bezig zijn, en b.v. helemaal geen interesse tonen voor bepaalde details die de grote mensen nu zo ongemeen belangwekkend schijnen. In het kinderleven is alles in wezen nog een en ongedeeld.

Het kind trekt geen scheidingen. Alles ligt nog in een vlak en de motieven kunnen nog op voor hen volkomen natuurlijke wijze dooreen spelen. Hierdoor is het te begrijpen dat bijvoorbeeld kinderen een oog blijken te hebben voor veel moderne kunstuitingen. Zij zijn nog niet bedorven door allerlei dogma's van boven af, van dit is mooi en dat niet. Veel moderne kunstenaars immers gaan er ook van uit, of zouden graag willen, dat zij een „onbeschreven blad" zijn. Bij hen is deze houding natuurlijk opzettelijk en voor een groot deel uit verzet tegen een uitgewerkte traditie tot stand gekomen. Voor een kind bestaat vóór de puberteit die opzettelijke weerstand nog niet: het gaat veel argelozer zijn eigen gang. Ik voor mij geloof zeker dat kinderen over de tekening Vader en Zoon van de Haagse schilder Ouborgh niet zoveel domme drukte hadden gemaakt en het werk met meer gevoel tegemoet getreden waren dan de meeste critici en kunstenaars in ons blad. Zonder dat ik hiermee wil, beweren dat Ouborgh een kindertekening zou hebben gemaakt. En een onzer boze magistraten, die beweerde dat zijn zoontje het beter kan, is zich geheel onbewust geweest van het compliment dat hij de kunstenaar Ouborgh en zijn zoontje maakte, als dat zoontje tenminste niet reeds magistraal bedorven was. De levenseenheid die in ons maatschappelijk en dagelijks bestaan zover zoek is, is het hoofddoel van ieder waarachtig kunstenaar. Het kind heeft op de kunstenaar voor dat voor hem n a t u u r l i j k weg het leven nog een eenheid is in al zijn uitingen. Niets is gek en niets te vreemd om niet naast of in elkaar te passen. Deze zin voor verbeelding, deze fantasie die de grotemensenwereld zo ontbreekt en zo „uitzichtloos" maakt, die filosofen, blij begonnen, tot sombere cultuurpessimisten doet evolueren, deze hele levensvolle wereld weet het kind argeloos weg te geven in wat het ook doet. Dit alles werd mij nogmaals bevestigd toen ik een dezer dagen het Stedelijk Museum van

Musicerende knaap (viool)

Amsterdam eens binnenwandelde en daar enige groepstekeningen zag van Franse kinderen. Ze zijn uitgevoerd door groepen van twintig tot vijf-en-twintig kinderen, wier leeftijd van acht tot veertien jaar varieert. Ze zijn ontstaan uit een nieuwe kunstpaedagogiek, die het kind noopt zich zelf zich aan een soepele leiding onderte blijven of te worden, terwijl het werpt. Bij een groepstekening wordt een der schetsen vergroot en zo tot het geraamte van de tekening. Daarna vult ieder kind met zijn fantasie en individuele scheppingsdrang een bepaald stuk in. Zij hebben dus ieder zo'n stuk te doen. De onderwerpen voor zulke tekeningen zijn talrijk en eenzelfde ontwerp laat veel gevarieerde uitwerkingen toe. Ieder kind wijzigt de vormen die hij heeft opgemerkt en brengt dan in zijn herinnering de hem vreemde elementen over in zijn eigen wereld. Er worden alle mogelijke soorten materiaal gebruikt: verf inkt, kleurkrijt. Er wordt gewerkt met knipsels en plaksels van stof en papier, linoleumsneden, tekeningen, schablonen enz. Op deze wijze leren de kinderen hun eigen wereld scheppen. En de geschiedenis van de moderne kunst leert ons dat juist door de toepassing van collages en montages in de schilderkunst nieuwe poorten zijn geopend, waardoor ons uitzicht op onbegrensde mogelijkheden en een gebied van ongekende schoonheid werden ontsloten. Zo hebben deze montages en collages op de cubisten en constructivisten een beslissende invloed gehad. In het werk van Picassa, dat aan geen enkel „isme" voorbijgegaan is, kan men het wel zeer duidelijk zien.

Het spreekt van zelf dat niet slechts het tekenen en schilderen de kinderen tot grotere zelfontplooiing brengt en zodoende de weg tot kunstbeleving en beoefening opent, doch ook alle andere takken van kunst, als boetseren, toneelspelen, musiceren en dansen.

Het zou toe te juichen zijn dat juist landen, die nog geheel „nieuw" beginnen, de betekenis van de kunst voor het kind in hun onderwijsprogram tot uiting brachten tot grotere levensblijheid en levensintensiteit niet slechs in het kind, maar ook in de komende mens die eens deze landen moet besturen. Gebrek aan fantasie en inlevingsmogelijkheden is wel het grootste euvel dat onze wereld kenmerkt en waardoor de mensen onderling ook moeilijker de weg tot wederzijds begrip en waarderen vinden.

Wie van deze materie meer wil weten vindt vooral wat het tekenen betreft een prachtige gids in het boek „Levensontplooiing in Vorm en Kleur" van B. Merema. Een boek dat ik zou wensen in iedere hand en ieder hart van ouders, opvoeders en allen die belangstellen in de kinderpsychologie.

L. R. Schierbeek.

COMMUNISTEN WROETEN WEER IN DE HAVENS

Communistische „comité's van actie" hebben de havens van Rotterdam, Antwerpen, Hamburg, Marseille, Napels en Genua uitgekozen voor een nieuwe poging om de aflevering van goederen aan de Atlantische landen in de komende herfst te verstoren, zo hebben vakverenigingsleiders te Londen bekend gemaakt.

Het hoofdkantoor van de anticommunistische internationale federatie van Transportarbeiders te Londen vertrouwt, dat haar comité's van waakzaamheid voor Scandinavië, de Oostzee, de Noordzee en de Atlantische kust in staat zullen zijn iedere nieuwe storingsactie van de communistische wereldfederatie van vakverenigingen te verijdelen.

Een Belgisch bestuurslid van de federatie in Londen verklaarde tegenover Reuter: „We weten dat de communisten iets brouwne. Zodra zij de gelegenheid schoon zien, zullen zij moeilijkheden veroorzaken op instructie van de Kominform."

Arubaanse handelaren willen Venezolaanse toeristen aantrekken

Volgende week buitengewone vergadering in Bolivariana

Dezer dagen verscheen er een extra-editie („Special Edition" stond er onder de in het Nederlands gezette kop) van „De Echo", het maandblad van de Vereniging van Handelaren op Aruba. De uitgave behelsde een oproeping aan de leden van genoemde vereniging voor een bijzondere algemene vergadering welke zal worden gehouden op Maandag 24 September, des avonds om acht uur in Sociedad Bolivariana. De bijeenkomst wordt door het Bestuur belegd om de plannen van de propaganda-commissie te ontvouwen met betrekking tot het aantrekken van touristen uit Venezuela.

.."The only thing possible to improve since there is no Local industry, nor agriculture, while the Oil Companies are reducing staff, is to strive to bring outside money to Aruba. We have all noted the decrease in business. Your business is at a standstill at the moment. Our Board is developing plans to bring you new income", schrijft de heer Monte D. Maduro, redacteur van „De Echo".

De vereniging wil haar leden doordringen van het feit, dat er geen andere mogelijkheid bestaat om het nationale inkomen te vergroten dan door de bevordering van het tourisme. Zij acht het algemeen bekend, dat Trinidad, Barbados en andere Engelse eilanden er de laatste jaren in geslaagd zijn om Venezolaanse touristen aan te trekken en ze vraagt zich af waarom Aruba niet hetzelfde kan bereiken. Vooral omdat we hier grote voordelen hebben, zoals onze mooie stranden, de lage invoerrechten, de algemene kennis van de taal der touristen en de korte afstand van Venezuela.

„Magic Money"

„Tourism brings magic money into circulation. At first, the Hotel owners and the Merchants start to see it. Then it circulates over and over again. The contractors then see it, when new extensions have to be made to accomodate more people. The Grocers see it when there is more demand for foodstuff. The shipping and Air Lines see an increase traffic. The bartenders begin to feel it also and gradually they have to take on more help. Eventually this magic money turns itself over and over again and will make the island prosperous".

De redactie vraagt zich voorts af hoe het publiek „tourist-minded" te maken en adviseert om de verkopers en de winkelmeisjes bij te brengen hoe een tourist moet worden behandeld. Een sub-commissie zal zich bezig houden met het bestuderen van de accommodatie in het algemeen, de amusementsmogelijkhden en de kosten van vervoer der touristen. Voorts moet nauwkeurig worden onderzocht welke de wensen van de vacantiegangers zullen zijn.

Reclame

Een andere sub-commissie zal zich bemoeien met de vraag op welke wijze de touristen het beste naar Aruba kunnen worden „getrokken". Er zal dienen te worden geadverteerd, zowel in de pers als via de radio. Deze commissie zal zich in verbinding stellen met deskundige Venezolaanse publiciteits-experts, deze zelfs over laten komen om hun te laten zien wat ons eiland kan aanbieden.

Voor dat alles is geld nodig, veel geld (not "peanuts", zegt de redacteur) en daartoe wordt een ernstig beroep gedaan op de medewerking van alle handelaren van Aruba, leden zowel als niet-leden van de vereniging. Het motto van het ogenblik luidt: "Aruba — now or never!"

In de extra editie is tenslotte een mededeling opgenomen, dat het nodig werd geoordeeld om het Bestuur uit te breiden van zeven tot negen personen.

De Vereniging van Handelaren op Aruba heeft grootse plannen — de uitvoering zal echter alleen slagen indien DE GEHELE HANDEL de schouders eronder zet. En daarom kome elke handelaar om te beginnen de volgende week Maandag naar Bolivariana!

INVOERING VAN COLLECTIEVE LEVENSVERZEKERING BIJ DE SURINAAMSE BAUXIET MIJ. EEN GROOT SUCCES

Een belangrijke verbetering van de sociale zekerheid van de 2000 werknemers der Surinaamse Bauxiet Mij., een dochtermaatschappij van de Aluminium Company of America (Alcoa), zal op 1 October a.s. werkelijkheid worden. Namelijk, op die datum treedt een overeenkomst van levensverzekering in werking, waaronder alle werknemers van de SBM op kosten van de werkgever verzekerd zullen zijn, voor een voor Surinaamse verhoudingen niet onaanzienlijk kapitaal bij overlijden en voorts in de gelegenheid zullen worden gesteld om deze basisverzekering tegen betaling van een speciaal lage premie nog met 50% of meer te verhogen.

Deze belangrijke en voor Suriname volkomen nieuwe verzekering werd door de Surinaamse Bauxiet Mij. ondergebracht bij de „Eerste Nederlandsche", de moedermaatschappij van de op Curacao welbekende Verzekeringsbank „De Nieuwe Eeerste Nederlandsche" N.V. Hiervan treedt Mario S. Arends. N.V. op als generaal agent voor Aruba.

De Heer W. J. Fischer, directeur van de W.-Indische en Zuid-Amerikaanse kantoren van de „Eerste Nederlandsche" en de „Nieuwe Eerste Nederlandsche", die zo juist uit Paramaribo is teruggekeerd, alwaar deze belangrijke overeenkomst van verzekering ondertekend werd, was speciaal onder de indruk van het diepe verantwoordelijkheidsgevoel van de Surinaamse arbeider: Meer dan 70% van de hiervoor in aanmerking komende arbeiders besloten gebruik te maken van de mogelijkheid om op eigen kosten de collectieve gratis verzekering te verhogen.

Een woord van hulde is dan ook op zijn plaats voor de Surinaamse arbeiders, voor de Surinaamse Bauxiet Mij. en de „Eerste Nederlandsche" Verzekering Mij., die, ieder op zijn plaats, medegewerkt hebben aan het tot stand brengen van een belangrijke sociale verbetering, welke in Suriname overal met veel enthousiasme werd ontvangen.

STRIJD OM HITLERS KUNSTSCHATTEN

Het hoofd van het Oostenrijks bureau voor kunstbescherming, Otto Domus, heeft de eis gesteld, dat de particuliere kunstverzameling van Adolf Hitler wordt overgedragen aan Oostenrijks grondgebied in een zoutmijn bij Salzburg was teruggevonden en omdat Oostenrijk tijdens de Duitse overheersing op vreselijke wijze was geplunderd.

De verzameling werd na de bevrijding van Oostenrijk door het Amerikaanse leger overgebracht naar Munchen en bevindt zich nog steeds in Duitsland. Volgens persberichten uit Duitsland zouden de Amerikaanse militaire bevelhebbers in Oostenrijk en West-Duitsland hebben besloten de verzameling weer naar Oostenrijk te brengen, maar de Westduitse autoriteiten zouden daartegen ernstig bezwaar hebben gemaakt.

Graaf Jaromir Czernin, zwager van Kurt von Schuschnigg, de gewezen kanselier van Oostenrijk, heeft een aanklacht ingediend tegen de wettige erven van Adolf Hitler - d.w.z. tegen het niet meer bestaande Derde Rijk - wegens uitoefening van pressie bij het aankopen van Jan Vermeer's wereldberoemde schilderij „de kunstenaar in zijn atelier."

Het schilderij, dat wordt geschat op een waarde van bijna vier millioen gulden, heeft graaf Czernin aan Hitler onder pressie moeten verkopen voor een tiende van die som.

Departement van Onderwijs en Volksontwikkeling

ARUBAANSE NORMAALLESSEN

De Inspecteur van het Onderwijs maakt bekend, dat het in de bedoeling ligt, bij voldoende deelname, in de maand September 1951 met een nieuwe cursus van de Arubaanse Normaallessen tot **opleiding voor de akte van bekwaamheid als onderwijzer** aan te vangen.

Gegadigden gelieven zich aan te melden bij de Heer G. Kok, Hoofd van de Arubaanse Normaallessen, Kloosterweg 20, Oranjestad.

Als cursisten worden toegelaten: bezitters van een M.U.L.O.-diploma of van de akte van bekwaamheid als hulponderwijzer.

De Gezaghebber a.i. van Aruba roept hierbij sollicitanten op voor de betrekking van

Bibliotheek-ambtenaar 3de klasse

Vereist: MULO-diploma of daarmee gelijk staande opleiding.

Salaris: ƒ 232.— per maand.

Sollicitaties in te zenden voor 23 Sept. 1951.

De Gezaghebber a.i. voornoemd,

HOOGHOUDT

Een reis per vliegtuig is prettig en interessant

Het wordt de passagiers zo gemakkelijk mogelijk gemaakt

Het reizen per vliegtuig vindt bij de passagiers soms zeer verschillende waardering. Er zijn er bij die niet uitgepraat raken over de opgedane ervaringen, maar er zijn er ook die het ronduit stomvervelend noemen. De uiteenlopende appreciatie is niet alleen inhaerent aan het vliegtuig, maar wordt ook bij andere vervoermiddelen waargenomen. Maar hoe het ook zij, over smaak valt niet te twisten en zolang er mensen bestaan zal men ook verschil van mening behouden. Goed, maar om nu bij het vliegen te blijven, het valt niet te ontkennen, dat vaak de opinie wordt verkondigd, dat reizen door de lucht stomvervelend is. En dan bedoelt men daarmede unaniem het vliegen over grote afstanden. Je zit maar te zitten, is de algemene klacht, je kunt je bijna niet vertreden en er valt weinig te beleven.

De kwestie van uitzicht

Is dat werkelijk zo? Valt er tijdens vliegreizen weinig te beleven? Wij zijn het daarmee absoluut niet eens. Wij zijn uiteraard nogal eens hier en daar naar toe gevlogen en onze ondervinding is dat reizen per vliegtuig geweldig plezierig en interessant kan zijn. Bovendien is het comfortabel, snel en veilig. Het is eigenlijk te verwonderen, dat er daarom door luchtvaartmaatschappijen niet meer werk wordt gemaakt om de genoegelijkheden bij het vliegen over grote afstanden meer te accentueren dan tot nu toe gebruikelijk is.

Daar is nu bijv. de kwestie van het uitzicht. Hoe vaak krijgen vliegtuigconstructeurs en luchtvaartexploitanten niet te horen, dat de ramen in verkeerstoestellen niet groot genoeg zijn om plezierig naar buiten te kunnen kijken. Het antwoord is veelal, dat men tegenwoordig zo hoog vliegt, dat er buiten niet veel belangrijks meer te zien valt, bovendien zit men vaak in de wolken en ten slotte wordt ook des nachts gevlogen. Verder bedekt grondmist dikwijls de aarde en boven zee zou meestal niet veel te zien zijn.

Sprookjessteden in de nacht

Wij zijn het niet helemaal eens met deze argumenten. Passagiers willen altijd graag in de gelegenheid zijn naar buiten te kijken, in welk vervoermiddel ze ook mogen zitten. En laat men nu niet vertellen, dat een vliegtuig altijd in de mist zit, want dat is een pertinente onwaarheid. Vraag het de vliegers, die toch meer dan wie ook in de lucht zitten en ze zullen toegeven, dat negentig procent van de vliegtijd (beschouwd over een lange periode) de aarde overdag wel degelijk zichbaar is. En levert het niet een sprookjesachtig beeld om des nachts bij helder weer een grote stad aan te vliegen? Ieder die wel eens in de bergen is geweest zal onder de bekoring zijn gekomen van de ontelbare lichtjes die bij het vallen van het avondduister beginnen te twinkelen uit een dorp of stad beneden in het dal. De aankomst per vliegtuig in de nacht boven een wereldstad is vele malen indrukwekkender. Neem maar eens de aankomst bij avond te New York en beleef de vlucht boven de lichtenzee van deze metropolis. Het is een onvergetelijk schouwspel.

Flinke ramen zijn belangrijk

Vliegtuigen die uitgerust zijn met een drukcabine hebben over het algemeen kleine raampjes. Bij het ontwerpen van deze vliegtuigen zijn de constructeurs van het standpunt uitgegaan dat raampjes van geringe afmetingen er veel toe bijdragen om een sterkere romp-constructie te verkrijgen, hetgeen met het oog op het heersende drukverschil op de romp wel wenselijk was. Tegenwoordig schijnt de bouw van een drukcabine voor zeer grote hoogten weinig belemmeringen meer op te leveren voor het aanbrengen van flinke ramen. De Constellation heeft nog ramen die in verhouding betrekkelijk klein te noemen zijn, maar de Connie was dan ook nog een van de eerste toestellen met drukcabine.

Vliegen over bergen

Vliegen over of langs bergen behoort meestal tot de plezierige ervaringen van een luchtreiziger. Een vlucht naar Rome over het Alpenmassief, als de bergen niet onder een wolkendek schuil gaan, levert een panorama waarvoor men ogen te kort komt. Heeft men pech en ligt alles dicht, dan heeft men toch kans de rijke afwisseling van het landschap boven Italië te zien. En misschien voert de reis verderop het vliegtuig wel in de buurt van de Vesuvius bij Napels en kan men de Etna op Sicilië zien liggen. Een dicht luchtnet strekt zich uit over Europa en overal heeft men de kans iets moois te bezichtigen.

En wat is Europa voor het moderne luchtverkeer? Voor Napoleon betekende Europa maar een molshoop, voor de hedendaagse luchtreiziger is het slechts enkele uren vliegen. Luchtlijnen strekken zich uit naar alle werelddelen en reeds kan men met de Pan American World Airways in nauwelijks een week rond de aarde vliegen. Daar komen wij dan mee op het punt waar vele luchtreizigers dat-vliegen-over-grote-afstanden vermoeiend en dientengevolge al gauw vervelend gaan vinden. Inderdaad, het valt niet te ontkennen, dat zo'n zit van 24 uur en langer, al wordt deze ook onderbroken door enkele tussenlandingen, een inspannende bezigheid genoemd moet worden. Men kan niet altijd naar buiten blijven kijken.

Genoeg afleiding aan boord

Dat hoeft dan ook niet. De maaltijden aan boord zijn een welkome onderbreking. Sommige maatschappijen verstrekken daarbij geestige menu's, waarop fraaie illustraties en tekeningen voorkomen. Bij de KLM ontvangen de passagiers o.a. tijdschriften, kranten, denksport en speelkaarten. Kinderen krijgen boeken en speelgoed. Voorts wordt veel aan het persoonlijk initiatief overgelaten. Wist ge, dat de KLM beschikt over een steward die kan goochelen en een andere, die guitaar speelt?

Een bijzondere gebeurtenis aan boord is altijd het passeren van de evenaar. Zo zijn momenteel ongeveer 25.000 personen uit alle windstreken van de aarde in het bezit van een fraai uitgevoerde oorkonde van de windgod Aeolus, waarin deze vaststelt, dat ze op een zeker ogenblik van een bepaalde dag per Vliegende Hollander de evenaar hebben overschreden en daardoor aanspraak kunnen maken op zijn bijzondere voorrechten en bescherming.

Over de Evenaar

Het is al sinds onheugelijke tijden de gewoonte het overschrijden van de evenaar voor de eerste maal in iemands leven te kenmerken als een bijzondere gebeurtenis. Vooral in de scheepvaart liet men niet na de nieuwelingen in het rijk van de zeegod Neptunus telkens opnieuw op spectaculaire wijze over de aequator te loodsen. De luchtvaart heeft deze traditie voortgezet, zij het op hoger niveau dan dat van Neptunus. Immers een vliegtuig beweegt zich in het rijk van Aeolus, de beheerser der winden en zijn satellieten: Boreas, de ijzige noordenwind, Eurus, de gematigde zuid-oostenwind, Notus, de zoele zuidenwind en Zephyrus, de westenwind, zoals in de oorkonde te lezen staat. Er wordt aan toegevoegd dat als gevolg van het overschrijden van de evenaar hij of zij toestemming heeft tot het dragen van de eretitel „onderdaan van Aeolus".

De KLM is, sinds zij routen bevliegt die naar het Zuidelijk halfrond voeren — met name naar Indonesië, Zuid-Afrika en Zuid-Amerika — er toe overgegaan dit verheugende feit op illustratieve wijze mee te delen aan de luchtreizigers die voor de eerste maal de evenaar passeren, gewoonlijk gepaard gaande met een toepasselijke toespraak van de gezagvoerder of een ander lid der bemanning.

Luchtige ceremonie

Het is nu ongeveer twee jaar geleden, dat de KLM nog iets meer aandacht is gaan besteden aan deze „luchtige ceremonie". Het ere-certificaat, dat de luchtvaartmaatschappij thans in opdracht van Aeolus aan zijn evenaaroverschrijders verstrekt is op naam gesteld en gedocumenteerd. Tijdens de vlucht worden kort voor het grote ogenblik alle passagiers plechtig in kennis gesteld van de onderscheiding, die de nieuwelingen te wachten staat. Zij die daarvoor in aanmerking komen, ontvangen van de steward of stewardess een keurig verluchte kaart met een aangehechte uitnodiging om naam en adres en andere personalia te vermelden. Deze kaarten zijn in zeven talen vervaardigd, nl. in het Engels, Frans, Duits, Nederlands, Portugees, Spaans en Afrikaans. Tegen het einde van de reis worden de kaarten weer ingenomen, waarna ze per eerstvolgend vliegtuig in de boordkoffer naar het vliegveld Schiphol retour gezonden worden.

Dienaar van Aeolus

De afdeling Reisvoorzieningen stuurt daarna per zeepost aan de betrokkenen een fraai, deels met sierlijke letters geschreven, deels keurig gedrukt document toe, dat voorzien is van allegorische voorstellingen en dat in plechtige zinswendingen de evenaarsoverschrijding vaststelt, alsmede de daaruit voortvloeiende rechten.

Namens de KLM is 't bescheid getekend door de President-Directeur Dr A. Plesman, „hiertoe gemachtigd door Aeolus". Het vijf en twintigduizendste certificaat werd dezer dagen afgeleverd aan een Amerikaan, de heer Taylor. Dat deze persoonlijke attentie op prijs wordt gesteld mag blijken uit het aantal dankbetuigingen dat de KLM regelmatig uit alle delen der wereld ontvangt. De posterijen zijn al niet eens meer verbaasd als ze een brief krijgen te bezorgen aan Dr Plesman, „eerste dienaar van Aeolus".

Phoebus Apollo en Neptunus

Niet alleen bij de KLM maar ook bij verschillende andere luchtvaartmaatschappijen wordt op semi-plechtige wijze nota genomen van het passeren van de equator. Op de zg. Springboklijn van Londen naar Zuid-Afrika ontvangen de passagiers nl. een certificaat uit naam van Phoebus Apollo, de God van de Zon. Quantas Empire Airways houdt zich bij Neptunus, die bij de evenaarsoverschrijding de passagiers plechtig mededeelt, dat zij thans toegang hebben tot zijn domein (afdeling luchtvaart).

Gemak en afwisseling

Met welk ander vervoermiddel ter wereld kan men zich zo snel en toch ook zo rustig verplaatsen als per vliegtuig? Zo vrij van beslommeringen? Tussen punt van vertrek en aankomst behoeft men niet over te stappen, wordt men niet gestoord door irriterende kwesties als het zoeken naar een zitplaats, het wachten op aansluiting of bezoek van douanemensen.

Ten slotte nog dit. Deze regels zijn niet geschreven om met alle geweld propaganda te maken voor het luchtverkeer, maar ze zijn onze eerlijke reactie tegenover uitspraken dat er aan dat vliegen toch eigenlijk „niets aan" is. Reizen per vliegtuig biedt nu eenmaal een eindeloze reeks van afwisselingen vol met interessante en prettige belevenissen, en wij zouden zeer graag zien, dat dit algemeen gewaardeerd werd.

(Gedeeltelijk overgenomen uit het Nederlandse luchtvaarttijdschrift „Vliegwereld").